

ПОЛТОРАВСКИ ЛАСНИК

2020. година

ГОДИНА IV * БРОЈ 31
ISSN 2560-4791

**ОТКРИВЕН СПОМЕНИК
КНЕЗУ ЛАЗАРУ.....стр.03**

**ВИДОВДАНСКА
ПРИЗНАЊАстр.05**

**СТАДИОН СПРЕМАН
ЗА ТАКМИЧЕЊА..стр.07**

**ОД КОЛЕРЕ ДО
КОРОНЕ.....стр 15**

ВИДОВДАН - ИСТОРИЈА, МИТ И СУДБИНА

Избори 2020

УБЕДЉИВА ПОБЕДА СНС

Преко 78 процената Ђупричана гласало за листу “Александар Вучић – За нашу децу”

Општинска изборна комисија саопштила је резултате избора за одборнике у Скупштини општине Ђуприја. Највише гласова, 9398 или 78,24%, освојила је листа СНС “Александар Вучић – За нашу децу”. Она ће имати 30 места у новом скупштинском сазиву. Листа “СПС - ЈС Ивица Дачић, Драган Марковић Палма” освојила је 1768 гласова или 14,72%. Њу ће представљати петоро одборника. На трећем месту је листа “ПУПС – Милан Крkobабић”, која је добила 846 гласова или 7,04% и имаће два одборника у новом сазиву општинског парламента.

У општини Ђуприји гласало је 44,54 процената уписаних бирача.

Нинослав Ерић, СНС:

Председник општине Ђуприја и председник ОО СНС Нинослав Ерић био је видно узбуђен и веома задовољан изборним резултатом, најбољим у Србији – како је рекао. Грађани општине Ђуприја су препознали наше добре и искрене намере да мењамо ствари на боље. Од 2013. до данас Ђуприја је драстично променила свој изглед и то се види на сваком кораку. Ми желимо корак даље – рекао је Ерић. Обећавамо нове домаће и стране инвестиције, смањење незапослености и развој града и општине у складу са модерним европским трендовима, али са освртом на светлу историју, што управо и радимо. Нинослав Ерић захвалио се грађанима на подршци и указаном поверењу. Пред нама је период одговорног и преданог рада – закључио је Ерић.

Бранимир Тазић, СНС:

Након саопштавања изборних резултата у штабу ОО СНС славила се победа. Међутим, један човек није био задовољан резултатима избора. Бранимир Тазић, председник Скупштине општине и високи функционер странке, изјавио је да није задовољан јер је по први пут промашио изборни резултат, и то за три процента.

Пред нама је велики рад и још већа одговорност. Желимо да Ђуприју вратимо на место које јој припада, а то је међу развијене општине у Србији. Да смањимо незапосленост, да отворимо нове перспективе, да пружимо шансу младима, да развијамо општину у сваком смислу – рекао је Бранимир Тазић. Грађани општине Ђуприја су препознали наш досадашњи рад и жељу за напретком, па су нас и наградили оваквим изборним резултатом. Хвала им на томе – закључио је Тазић.

Часопис за информисање ПОМОРАВСКИ ГЛАСНИК

Часопис за информисање Поморавски гласник
Издаје једном месечно; Први број Мај 2017. године
Издавач: Поморавски гласник ДОО Ниш
Миодрага Новаковића бб ТЦ Сунце, Ђуприја
Телефон: +(381) 035 88 71 240
Email : urednik@rtp.rs

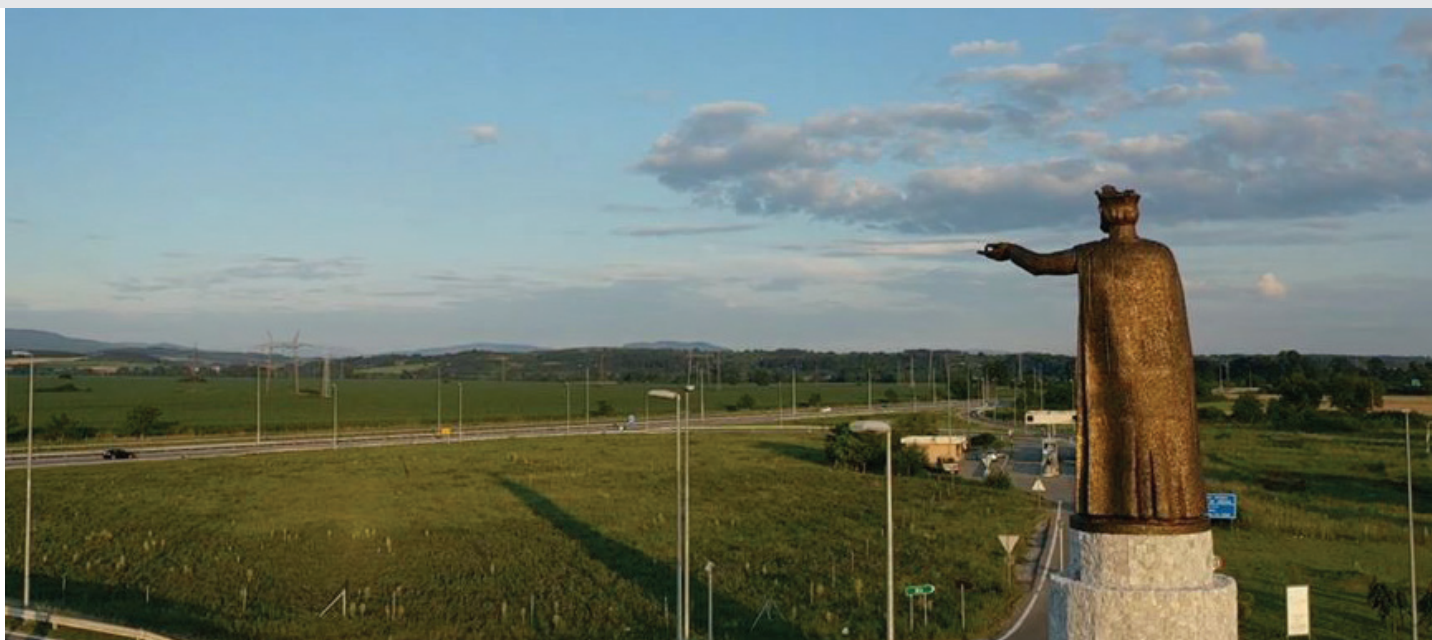
www.rtp.rs

Директор, главни и одговорни уредник: Зоран Арсић
Редакција “Поморавског гласника”:
Владимир Милојевић, Јасмина Бранковић, Јелена
Митровић, Срђан Аћимовић, Вукашин Величковић;
сарадници: Јасна Милутиновић.
Штампа: “РОТОПРИНТ-ПЛУС” С.З.Р. Дарко Пајкић ПР

СIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
659.3
ПОМОРАВСКИ гласник : часопис за информисање /
главни и одговорни уредник Зоран Арсић.
- Год. 3, бр. 1 (мај 2017)- . - Ђуприја : Поморавски гласник ДОО Ниш, 2017-
(Ђуприја : Ротопринт-плус). - 29 стр
Месечно.
ISSN 2560-4791 = Поморавски гласник
COBISS.SR-ID 245099532

ОТКРИВЕН СПОМЕНИК КНЕЗУ ЛАЗАРУ

Ђуприја је добила нови симбол који ће је обележити за сва времена. На свечаности поводом прославе Видовдана откривен је 15 метара висок споменик кнезу Лазару Хребељановићу, постављен на кружном току на улазу у град из смера аутопута.

Овогодишње Видовданске свечаности у потпуности су се разликовале од свих пређашњих - како по месту одржавања, тако и по грандиозном монументу који је локална самоуправа подарила суграђанима на велики празник.

Споменик кнезу Лазару је први споменик у Србији на једном кружном току за који је дата грађевинска дозвола. Локална самоуправа јесте уложила средства у његову изградњу, али његова материјална вредност није оно што је најважније - истиче председник општине Ђуприја Нинослав Ерић.

“Кнез Лазар је на Косову изгубио овоземаљски живот, али је духовно наставио да живи у манастиру Раваница. Претходно смо асфалтирали пут до манастира, а круна нашег рада је свакако постављање статуе кнеза Лазара који руком показује ка својој задужбини. Овај догађај представља велику прекретницу у туристичком развоју општине Ђуприја.”

Сваки споменик је сведочанство неког историјског догађаја, а овај ће нас стално подсећати на кнеза Лазара и његову браћу која су са њим пошла у Бој на Косову, да бране свој народ

и своју веру. Као што је тада кнез Лазар то чинио уздајући се у царство Божије, тако треба да чинимо сви ми - истакао је у свом обраћању, након чина освештавања монумента, владика пожаревачко-брањичевски др Игнатије Мидић.

Ова локација је одлична за један тако велики споменик, и заиста ми је драго што је постављен на месту где ће га видети много људи. Ја сам јако узбуђен, чак је мало фалило да заплачем - признаје професор Мирољуб Стаменковић, аутор.

“Недавно су ме мало критиковали из Косовске Митровице, говорећи како сам у Ђуприји направио лепши споменик. Можда су и у праву. Овај простор је бољи јер потенцира снагу и достојанственост кнеза Лазара, а томе доста доприноси постамент од 7,5 метара, док је онај у Косовској Митровици висок 2,5 метара. Такође, ђупријска статуа има леђа и због тога делује атрактивније, а у Митровици смо из објективног страха да би неко могао порушити споменик у леђном делу подигли зид.”

У уметничком делу програма учествовали су глумица Ивана Жигон са певачком групом “Косовски божури”, и глумци Лепомир Ивковић и Весна Станковић, који су извели игроказ “Кнез Лазар и кнегиња Милица”.

ВИДОВДАН - ИСТОРИЈА, МИТ И СУДБИНА

У богатој и турбулентној српској историји било је много важних личности, догађаја и датума, али се некако Видовдан издваја као један од најзначајнијих. Корене поштовања овог дана можемо тражити још у словенској, предхришћанској религији Срба. Словени су пре примања хришћанства поштовали празник Световида - бога плодности и рата. Световид је у српском народу имао јако изражен култ. Ово божанство се представља у виду ратника са четири главе, који има ратничке атрибуте (мач, лук и војнички рог). У српској култури он је поред плодности и видовитости пре свега бог рата, можда чак и врховно божанство, на чији дан је добро поћи у битку.

Примањем хришћанства Срби су стара божанства заменили светитељима, па се вероватно празник Световида временом претворио у дан Светог Вида (Вита), ранохришћанског светитеља, заштитника рудара. Култ овог светитеља су међу Србе по свој прилици са собом донели немачки рудари Саси. Иако се светковање Светог Вида везује за католичку цркву, интересантно је да га поред Срба поштују и Бугари који никада нису били под утицајем католичанства.

У српској традицији Видовдан се свакако најчешће везује за Бој на Косову и страдање српских витезова у овој средњовековној бици, коју је зарад одбране хришћанства од најезде Турака Османлија предводио кнез Лазар - владар који се према предању одрекао земаљског зарад царства небеског. Овај преломни догађај у историји Срба је свакако одредио значај Видовдана и подарио му једну нову симболику.

О КНЕЗУ ЛАЗАРУ

Лазар Хребељановић је највероватније рођен 1329. године у Прилепцу код Новог Брда. Тај град је добио његов отац Прибац Хребељановић од краља Душана Немањића као награду за службу на његовом двору. Као младић Лазар је служио на двору цара Душана, где је стекао образовање и манире који су му касније помогли у вођењу српске државе. Истовремено стекавши симпатије цара Душана оженио се Милицом, ћерком великог кнеза Вратка, из рода Немањића по линији великог жупана Вукана.

Брак са Милицом омогућио му је да постане део светородне династије Немањића, али и да касније учврсти свој положај у Србији коју су раскомадали великаши. Са Милицом је имао осморо деце, шест кћери и двојицу синова. Угрожен од Турака, страхујући и од напада Угара, кнез Лазар је морао и енергично и мудро да дела на јачању одбрамбене моћи своје државе. Пошто је имао много женске родбине, претежно је венчањима успео да окупи око себе своје моћне суседе. На тај начин кнез Лазар је успео да ојача и територијално прошири своју државу. Са околним великашима основао је неку врсту породичног савеза, коме је он био на челу.

Веран традицији владара на српском престолу, кнез Лазар је успео да узвиси ауторитет Цркве и учини је моћном потпором у борби за утврду власти и одбрану од Турака. У том циљу сматрао је неопходним да измири Пећку и

Цариградску патријаршију, до чега је и дошло 1375. године. За време своје владавине кнез Лазар је подигао велики број задужбина, а једна од његових најзначајнијих задужбина је манастир Раваница, у коме и данас почивају његове мошти. Привредни и културни напредак државе кнеза Лазара ометан је сталним налетима Турака. Зато је кнез био принуђен да усредреди своју пажњу на војне припреме. Битка на Косову 1389. године није прва, али је свакако међу српским народом упамћена као најзначајнија, не само за кнеза Лазара већ и читав српски народ. Ова битка, која се одиграла на Видовдан 1389. године, представља много више од историјског догађаја: постала је својеврстан завет и култ који ће умногоме обележити свест и потоњу историју српског народа.

Бој на Косову представљао је задржавање турског продирања у Европу, а српски народ предвођен кнезом Лазаром је представљао браниоца читавог хришћанства. Због тога, али и због погибије предводника обе зараћене стране, он представља јединствен пример у историји света. Према предању, турског султана Мурата убио је српски витез Милош Обилић приближивши се шатору турског владара лукавим маневром, док је кнез Лазар страдао након заробљавања од стране Муратовог сина Бајазита, новог предводника турске војске. Кнез Лазар је погубљен одсецањем главе, што је још више појачало култ овог српског владара у народу, који га је сврстао у ред светих мученика.

ПОВРАТАК У РАВАНИЦУ

Тело кнеза Лазара сахрањено је у Приштини, у Цркви Светог Спаса, непосредно након његове погибије, где је почивало све до 1391. године када је пренето у манастир Раваницу. У Раваници ће остати све до 1690. године, када са Првом сеобом Срба под Арсенијем III Чарнојевићем бива премештено у манастир Врдник. У сремској раваници свети кнез имаће мира све до 1942. године, када су због опасности од усташа његове мошти пренете у београдску Саборну цркву, у којој ће остати до 1989. године. На 600-годишњицу Косовског боја, уз велике почести, овоземаљски остаци кнеза Лазара Хребељановића враћени су у манастир Раваницу, где почивају и данас.

Текст: Новак Новаковић

ВИДОВДАНСКА ПРИЗНАЊА ЗА ОДЛИКАШЕ

Нешто више од седамдесет ученика, носилаца Вукових диплома, ђака генерације основних и средњих школа, ШОМО “Душан Сковран” и Школе за музичке таленте добило је Видовданске награде и признања.

“Ви сте интелектуална снага наше општине. Желим вам да наставите вредно и предано да радите, да се усавршавате и да се по завршетку школовања вратите у свој град, обогачени новим идејама, спремни да развијате праве вредности и нашу општину учините лепшом и бољом средином - изјавио је у поздравном обраћању Нинослав Ерић, председник општине Ђуприја.

Награду ђака генерације понело је њих осморо:

Кристина Мојсиловић из ОШ “Ђура Јакшић”, Сара Радосављевић из ОШ “13. октобар” и Душан Ђурђевић из ОШ “Вук Караџић”. Средњошколци: Стефан Петровић из Медицинске школе, Светлана Петровић из Техничке школе и Ива Шћепановић из Гимназије. Вак генерације ШОМО „Душан Сковран“ за школску 2019/2020 годину је Милана Балаћ, а ђак генерације Школе за музичке таленте је Николина Маричић.

Најбољи ученици награђени су књигама “Чудесна Србија” и “Владари Србије”.

ЗАИГРАЈМО ВИДОВДАНСКО КОЛО

У оквиру Видовданских свечаности у Дому културе у Сењу одржана је друга по реду манифестација “Заиграјмо Видовданско коло”. Своје умеће кроз игру, песму, ношње и традицију поред домаћина, чланова Друштва за очување традиције “Кнез Лазар” из Сења, представили су млади фолклораша Друштва за очување традиције “Виринско коло” из Вирине и Друштва за очување традиције “Крушарска младост” из Крушара. Организатор манифестације је Друштво за очување традиције “Кнез Лазар” из Сења, а покровитељ Општина Ђуприја.

РПГ

ТУРСКА ФАБРИКА “ФЕКА АУТОМОТИВ” УСКРО ЗАПОШЉАВА ПРВЕ РАДНИКЕ

Председник општине Ђуприја Нинослав Ерић у пратњи сарадника обишао је фабрику “ФЕКА Аутомотив” у Ђуприји. Делгација општине Ђуприја у пратњи Рефика Мухарема, оперативног менаџера компаније “ФЕКА Аутомотив”, обишла је производни погон фабрике која би ускоро требало да почне са радом.

Желим да се захвалим господину Вучићу и господину Ерићу што су нам омогућили да инвестирамо у Ђуприји. Каснимо са отварањем фабрике због ситуације са коронавирусом, али наставићемо са производним активностима у што скоријем року – објашњава Рефик Мухарем.

“ФЕКА аутомотив” је компанија која се бави производњом аутомобилских делова за велике брендове попут Фолксвагена, Реноа и Поршеа. У нашој фабрици у Турској запослено је 1000 радника, а циљ нам је да тај ниво достигнемо и у Србији. Овде смо добили добре услове за инвестирање и сасвим сам сигуран да ћемо помоћу српског тима тај циљ успети и да остваримо.” На овом месту раније је била депонија, а Ђуприја 2013. године није имала ниједан ар индустријске земље. Данас је потенцијалним инвеститорима на располагању 16 хектара индустријског земљишта са свом пратећом инфраструктуром, а “ФЕКА Аутомотив” ће бити прва реализована инострана гринфилд инвестиција – истакао је председник општине Ђуприја Нинослав Ерић.

“Фабрику је требало да отворимо још у марту, али нас је омела епидемија. Без обзира на мало одлагање најважније је да је објекат завршен, и да од следећег месеца почиње запошљавање. Овде ће, наравно, радити Ђупричани, и јако ми је драго што ће се прва “зелена” инвестиција реализовати на месту одакле смо и започели индустријски развој Ђуприје.”

рпг

ВРЕДНИ АРХЕОЛОШКИ ЛОКАЛИТЕТ НАДОМАК ЂУПРИЈЕ

Мноштво керамичког посуђа, разноврсне антропоморфне фигурине, производи занатске делатности из периода од 5000 до 4500 година пре нове ере, само су неки од предмета које су археолози у првој фази ископавања пронашли на локалитету “Краљево поље” надомак Ђуприје. Ископавања на овом вредном локалитету започета су крајем прошле године у оквиру трасе на изградњи магистралног гасовода кроз Србију и ово је један од последње истражених локалитета на овој траси - каже Марија Каличанин Крстић, археолог у Заводу за заштиту споменика културе Крагујевац.

“Ради се о винчанском насељу из периода млађег неолита, површине од двадесетак хектара, са веома добро очуваном архитектуром у дубљим слојевима и разноврсним покретним материјалом. У току је детаљна обрада материјала, након чега следи конзервација и рестаурација и на крају публикација и излагање репрезентативних примерака”, каже Соња Перић, виши кустос археолог Завичајног музеја Јагодина.

Већина материјала је из периода винчанске културе и млађег неолита, али има и нешто материјала из металног доба те античког периода. Све то говори да се ради о веома важном и слојевитом локалитету, чија ће се старост одредити тек након детаљне типолошке и хронолошке обраде свега пронађеног – додаје Соња Перић.

Директор ђупријског Музеја “Хореум Марги-Равно”, Новак Новаковић, каже да су ова истраживања веома важна јер ће створити ширу слику о културама које су битисале на овом просторима, те да ће археолошка збирка музеја значајно бити обогаћена вредним неолитским материјалом винчанске културе. Ископавања на овом локалитету спроводе екипе Археолошког института у Београду, Музеја “Хореум Марги-Равно” у Ђуприји, Завичајног музеја у Јагодина и Завода за заштиту споменика културе у Крагујевцу.

рпг

СТАДИОН СПРЕМАН ЗА ТАКМИЧЕЊА

Можемо слободно рећи да је градски стадион спреман да прими прве такмичаре, било да се ради о атлетици или фудбалу – рекао је општински већник Владимир Васиљевић.

Према његовим речима, када је у питању прва фаза радова остале су ситнице које се тичу сређивања борилишта за бацачке дисциплине и скок у даљ.

Већ смо имали један покушај отварања стадиона који су осујетили временски услови, а сада је то немогуће због епидемиолошке ситуације. Надам се да ћемо успети да у августу приредимо свечано отварање које ће употпунити прави атлетски митинг.

Већник Васиљевић објаснио је да је расписана јавна набавка за пројекат реконструкције главног и споредног улаза на стадион, изградње западне трибине и уређења околине стадиона. Тиме ће Омладински атлетски клуб “Морава” и ФК “Морава 1918” добити репрезентативне објекте на коришћење.

То је оно што ће се радити на атлетском стадиону до краја године. С друге стране, помно ћемо пратити епидемиолошку и уједно финансијску ситуацију у земљи од које директно

зависи почетак изградње атлетске дворане, и с тим у вези смо у сталном контакту са Атлетским савезом Србије.

Како ће поред атлетичара стадион за тренинге и утакмице користити фудбалери ћупријске “Мораве”, локална самоуправа ће набавити нове монтажно-демонтажне голове и мобилне кућице за резервне играче и делегате. Треба рећи и то да је са постављањем система за аутоматско наводњавање решен вишегодишњи проблем прскања траве и нагомилавања воде на терену – истиче Васиљевић.

Стадион ће бити доступан и атлетским друштвима ван Ћуприје за одвијање тренажног процеса и одржавање такмичења, али и свим нашим грађанима који овде желе да се рекреативно баве физичком активношћу. Подсетићу да је Ћуприја у програму одржавања Европског атлетског првенства у дворани 2022. године, али да ли ће се то првенство на крају и одржати остаје да видимо.

РПГ

Санација и асфалтирање планираних деоница путева у селима Ћупријске општине

НАСТАВАК РАДОВА У

ИСАКОВО

У Исакову је, како је раније најављено, асфалтом пресвучено око 800 метара Улице др Димитрија Дулкановића, која спаја два засека са центром села.

“Улица је дугачка око три и по километра и једна је од најфреквентнијих улица у селу. До сада је овај путни правац био посипан ломљеним асфалтом, а сада дуплим слојем асфалта. Када улица у целости буде асфалтирана спојићемо се са Деспотовачким путем, што ће значајно олакшати транзит у овом делу села - каже Франко Трујић, председник радног тела МЗ Исаково

У дужини од око 600 метара асфалтом је пресвучена и Улица Алексе Петровића. Путни правац који води ка сеоском

гробљу асфалтиран је на захтев мештана а поред ове, у истој дужини биће асфалтирана и Улица др Димитрија Дулкановића.

Село Исаково има разуђену и доста велику мрежу путева јер се, попут Бигренице, територијално простире на јако великој површини.

“Наш план је да сва села повежемо општинским путевима и да паралелно са обезбеђењем путне инфраструктуре радимо на унапређењу културног и друштвеног живота.

Оно што желим да посебно истакнем јесте да смо у мештанима Исакова, како онима који овде бораве тако и онима који се налазе на привременом раду у иностранству, пронашли добре партнере које спаја заједнички циљ”, каже Бранко Милојевић, помоћник председника општине Ћуприја.

Поред санације путне инфраструктуре значајна средства до сада су уложена и у сређивање Дома културе. Након фасаде и партерног дела ради се на реконструкцији спрата, на коме је већ замењена комплетна столарија и санирано степениште.

СТАРО СЕЛО

Упоредо са радовима у Исакову, ради се и на траси пута из Бигренице ка Старом селу. Ово је једна од најкритичнијих путних деоница, нарочито у зимском периоду, а локална самоуправа до сада је у више наврата радила на његовој санацији.

Поред путне инфраструктуре, у овим селима Ћупријске општине радило се на реконструкцији домова културе, санацији клизишта, школе у Старом селу и асфалтирању кружних путних праваца - изјавили су представници ове две месне заједнице.

“Старо село и Бигреница су природни бисери нашег краја. Циљ нам је да се у наредном периоду, поред инфраструктурног одржавања сеоских путева, активније бавимо унапређењем и развојем сеоског туризма на овим просторима”, каже Бранко Милојевић, помоћник председника општине Ћуприја. “Подршка коју добијамо од мештана најбоља је потврда да су сви досадашњи пројекти били од изузетног значаја и прави су предуслов за оживљавање Ћупријских села”, закључио је Милојевић.

КОВАНИЦА

У најудаљеније село Ћупријске општине, Кованицу, стигао је асфалт. Коловозни застор добиле су две мање саобраћајнице, које су у претходном периоду због конфигурације терена биле посипане туцаником: Улица кнеза Лазара и Видовданска.

“Кованичани сада могу да се похвале да су становници села у коме су све улице пресвучене асфалтом. У претходном периоду у овом селу је очишћено корито реке, тако да мештани више немају бојазни од бујичних вода”, изјавио је током обиласка терена Бранимир Тазић, председник СО Ћуприја. Изведеним радовима задовољан је и председник радног тела Месне заједнице Кованица Мирко Живковић, који каже да су ове улице на асфалтирање чекале више од деценије, а да их је тренутна локална власт без већег одлагања уврстила у овогодишњи програм асфалтирања сеоских саобраћајница.

ЋУПРИЈСКИМ СЕЛИМА

БИГРЕНИЦА

Село Бигреница удаљено је од Ћуприје 12 километара и по пространству једно је од највећих села у Србији, а највеће у Ћупријској општини. Локална самоуправа улаже напоре да и у овом разуђеном селу санира путну инфраструктуру и да деонице посипане туцаником замени асфалтом.

“Улица која се протеже од цркве у Бигреници до Деспотовачког пута асфалтирана је у више фаза. У овом наврату асфалтом је пресвучена деоница дуга 680 метара, а вредност радова је 5 750 000 динара са пдв-ом”, каже Бранимир Тазић, председник СО Ћуприја.

Природа није штедела ове крајеве када им је даривала лепоту, па се све чешће говори о развоју сеоског туризма. “Спој равнице, брежуљака и шумовитих предела пружа

мештанима Бигренице прилику за развој сеоског туризма. Општина Ћуприја је у неколико наврата организовала предавања на тему развоја туризма, нудећи прилику мештанима да аплицирају за средства која држава нуди за развој сеоског туризма. Надамо се да ће добра путна инфраструктура утицати да ови крајеви постану једна од атрактивнијих туристичких дестинација у нашој општини”, додаје Бранимир Тазић.

Клизиште на главном путу из правца Ћуприје ка селу, које је мештанима Бигренице годинама представљало велики проблем, успешно је санирано. У наредном периоду очекује се санација клизишта ка селу Кованица чиме ће се спречити даље оштећење локалног пута.

ИВАНКОВАЦ

Асфалтирањем преосталих 540 метара Улице кнеза Лазара у Иванковцу настављено је уређење локалних путева у општини Ћуприји. Реконструкција овог путног правца започета је пре две године када је асфалтирана деоница пута који води до моста на реци Миросави, а у овом наврату асфалтом је покривена траса саобраћајнице до центра села - рекао је приликом обиласка радова Бранимир Тазић, председник СО Ћуприја.

“Улица кнеза Лазара веома је важна за повезивање два историјско- туристичка локалитета у нашој општини: комплекса Шанчеви на Иванковцу и манастира Раваница. Добра путна инфраструктура омогућиће да у наредном периоду и ова излетничка тура буде уврштена у туристичку понуду наше општине - наставља Бранимир Тазић.

“Одавде до пута за манастир Раваницу, који је урађен прошле године, има тачно четири километра. Са завршетком прошлогодишњих и ових асфалтерских радова у Иванковцу, све смо ближи томе да путно повежемо Шанчеви и задужбину кнеза Лазара. Добра путна инфраструктура омогућиће да у наредном периоду у туристичку понуду наше општине буде уврштена и излетничка тура која обухвата те атракције.”

Поред санације путне инфраструктуре, у Иванковцу је недавно асфалтирано игралиште за мале спортове поред школе. Овај спортски терен пре коју годину добио је и нову расвету.

Асфалтирана Улица 22. децембар у Крушару

СЛОГОМ ДО РЕЗУЛТАТА

У Крушару, кажу, све иде по плану и предвиђеном динамиком. Сели смо и договорили се. Своје идеје и приоритете предложили смо локалној самоуправи, која неколико година уназад разуме наше потребе – поручили су Крушарци. Трудимо се да житељима и горње и доње мале изађемо у сусрет, пре свега када је у питању асфалтирање улица – рекао је Животије Миловановић, председник Радног тела МЗ Крушар. До краја године очекује нас уређење гробља и планирање пројеката за наредну годину – нагласио је Миловановић. Крушар је велико село и водовод и канализација су приоритет. Он је рекао да су мештани на

последњим изборима препознали рад чланова радног тела Месне заједнице и локалне самоуправе.

“Драго нам је да у Крушару постоје слога и јединство када су у питању потребе мештана. И након избора наставили смо велики посао из плана за текућу годину, а тиче се санације сеоских саобраћајница. Овде је асфалтирано 550 метара Улице 22. децембар. Она је део кружног пута који мештани зову “обала”. Остало је још толико како би овај део Крушара асфалтом изашао на главни магистрални пут кроз село”, рекао је Бранко Милојевић, помоћник председника општине задужен за рурални развој.

Горан Милојевић и Миле Николић су чланови радног тела Месне заједнице и координатори за спорт, културу и омладину. Поносни су на своје Крушарце у сваком смислу. Кажу да је у реновираном Дому културе активно неколико организација предвођених Културно-уметничким друштвом “Крушарска младост”, а иза дома уређен је парк са клупама и садржајима за забаву најмлађих. Месни фудбалски клуб “Моравац” постао је члан зоне “Запад”. Село напредује, а ми се трудимо да из године у годину новим садржајима обогатимо културно-уметнички и спортски живот мештана – нагласили су Милојевић и Николић.

НОВ АСФАЛТ У ДВЕ УЛИЦЕ У БАТИНЦУ

Становници Ул. кнегиње Милице и Хајдук Вељкове након више деценија дочекали су асфалт

свих будућих пројеката у њиховом селу – објашњава Бранко Милојевић, помоћник председника општине Ђуприја.

“План је да се током лета у Батинцу одради санација атарских путева, како би надаље несметано могли да се обављају пољопривредни радови. Такође, трудимо се да што пре изградимо одговарајућу мрежу пропусних канала да бисмо Дом културе спасили од пропадања.”

Нови изглед саобраћајница укупне дужине пола километра, које никада до сада нису асфалтиране, за мештане Батинца је знак да локална самоуправа испуњава обећања. Већина Батинчана је на привременом раду у иностранству. Улагањем у инфраструктуру стварају се услови за напредак села, а добри путеви доприносе да млади људи одлуче да заснују породице у свом завичају – каже Југослав Станојевић, заменик председника радног тела МЗ Батинац. Због конфигурације терена велики проблем мештанима праве постојећи пропусни канали, нарочито у околини Дома културе у центру села. Сем тога, овде живе врсни пољопривредници којима је добра путна мрежа преко потребна, те су нам поручили да можемо да рачунамо на њихову помоћ у реализацији

Грађевинске машине у Батинцу ће се у наредном периоду извесно задржати због дугоочекиваног реновирања сеоске школе које ће, према речима Владана Ђорђевића, одборника СО Ђуприја из Батинца, почети за десетак дана. У наредном периоду реновираће се и Дом културе, који ће реконструкцијом бити претворен у функционалан објекат за вишеструку намену.

“Реновирање школе финансира Европска инвестициона банка, и могу рећи да ћемо након осам година застоја због одређених административних проблема најзад кренути са тим пројектом. Што се тиче Дома културе, чека нас пре свега израда пројектно-техничке документације, а онда радови који ће подразумевати санацију крова, замену столарије, унутрашње и спољашње уређење”, наводи Бранко Милојевић.

ЗА ЛЕПШИ ЖИВОТ НАЈМЛАЂИХ ЈОВЧАНА

Асфалтирање путне деонице регионалног пута кроз центар села, нова асфалтна подлога на спортском терену иза Дома културе, изградња мултифункционалног дечијег игралишта, само су неки од успешно реализованих пројеката у селу Јовац.

“Када се удруже мештани и локална самоуправа, стари и млади, искуство и нова енергија, е тада село почне да напредује - рекоше нам захвални Јовчани. Председник радног тела МЗ Јовац Милош Максимовић ненаметљиво истиче да се у селу заиста вредно ради и да су покретачка снага и иницијатори многих пројеката млади људи који своју будућност виде на селу, те да у локалној самоуправи имају добре партнере и сараднике у заједничкој тежњи да живот у селу учине што бољим.

Како је пут који пролази кроз село Јовац државног карактера, локална самоуправа није била у могућности да својим средствима финансира изградњу и опремање ове деонице пута, нарочито зоне око школе. Уређењу пута приступило се у сарадњи са “Путевима Србије” и Предузећем за

путеве “Крагујевац” кроз студиозни пројекат безбедносно уређености зоне око основне школе.

“Деоница је пресвучена новим слојем асфалта, изграђене су стазе за пешаке, а добили смо и два уређена аутобуска стајалишта. Прописно је обележена комплетна зона око школе, постављени су електронски успоривачи саобраћаја са вибро-тракама и мерачи брзине, а ускоро ће бити постављена и безбедносна пешачка ограда”, задовољан је обављеним послом Дејан Ристић, директор ЈКП “Равно 2014”.

Захваљујући труду, раду и ентузијазму младих Јовчана најмлађима је на коришћење предато мултифункционално дечије игралиште, а село је добило једну од најбогатијих сеоских библиотека и читаоница, чији је књижни фонд сваким даном све богатији захваљујући многобројним донаторима.

Школско игралиште у центру Вирина пресвучено новим слојем асфалта.

НОВ ТЕРЕН У ВИРИНУ

Више од деценије школско игралиште у центру села било је пресвучено танким слојем гребаног асфалта који је временом до те мере оштећен, да је било потребно урадити комплетну реконструкцију терена.

“Терен је проширен, тако да је комплетан простор између школе и вртића пресвучен асфалтом. Терен ће бити обележен, оплемењен кош конструкцијама и головима за мали фудбал, што ће пружити могућност да се на овом простору убудуће организују различити спортски догађаји”, каже Дејан Ристић, директор ЈКП “Равно 2014”.

За почетак ћемо у сарадњи са Месном заједницом овде организовати турнир у баскету и малом фудбалу, а затим и полуфинале Сеоских олимпијских игара, наравно ако то буде дозволила епидемиолошка ситуација. Срећан сам што се, поред града, улаже у спортску инфраструктуру и у селима наше општине. То можда неком делује безначајно, али деца која ће се овде играти и рекреирати сигурно не мисле тако - додао је Владимир Васиљевић, већник за спорт, културу и туризам.

ИНТЕРВЈУ: Татјана Милојевић, директорка Дома ученика средњих школа “Срећно”

“СРЕЋНО” УПИСУЈЕ НОВУ ГЕНЕРАЦИЈУ УЧЕНИКА

Висок квалитет смештаја, приступачне цена боравка, безбедност деце као и многобројне наставне и ваннаставне активности разлог су што се у последњих неколико година на конкурс за упис у Дом ученика “Срећно” јавља далеко већи број ученика но што су смештајни капацити. Ретко се дешава да они који своје школовање започну животом на овом месту одатле не буду испраћени на матурско вече. Њихову традицију живота у дому настављају млађи чланови породице, а Дом “Срећно” за родитеље постаје партнер у васпитању и квалитетном одрастању њихове деце.

“Веома је важно по само доласку деце у установу успоставити добру сарадњу на релацији школа-родитељ-Дом. Тај однос касније надograђујемо поверењем и међусобним поштовањем, а као резултат имамо младе, самосталне и изграђене људе који су у потпуности спремни за даље животне изазове који их очекују по завршетку средње школе. Искуство нам говори да је, поред свих погодности које живот у дому пружа родитељима, најважнији осећај безбрижности да су њихова деца на сигурном - каже Татјана Милојевић, директорка Дома ученика Срећно.

Конкурс за пријем нове генерације станара “Малог дома великог срца” је у току. Сви они који средњу школу уписују или настављају у Ћуприји, а немају пребивалиште у граду, за смештај и исхрану током школске 2020/2021 могу конкурисати у Дому ученика средњих школа “Срећно”.

“Ове године биће примљено укупно 97 ученика, 52 девојчице и 47 дечака. Уписаћемо нешто мањи број деце од уобичајеног, јер смо у обавези да обезбедимо адекватне услове за боравак корисника у складу са мерама прописаним због актуелне ситуације са коронавирусом”, наглашава Татјана Милојевић. Кандидати из осетљивих друштвених група који нису добили смештај у првој расподели моћи ће да конкуришу од 24. до 27. августа, за када је заказан други уписни круг за преостала слободна места.

“Оно на шта смо посебно поносни јесте да ученици знају да вреднују рад и труд васпитача и њихову потребу да са пуно пажње прате њихова интересовања и мотивишу их као појединце, а истовремено и као колектив”, каже директорка. Успех који ученици постижу у школи резултат је преданог рада и добрих радних навика на које се у Дому обраћа посебна пажња. Зато не изненађује чињеница да су у протеклој школској години ученици задржали високу просечну оцену са којом су и отпочели школовање.

“Просечна оцена на крају ове школске године је 4,43 и идентична је донетој оцени на почетку школске године. Чак 61 проценат од укупног броја ученика остварио је одличан успех, а за похвалу је то што је више од 40 одсто ученика остварило бољи успех у односу на претходну школску годину”.

По проглашењу ванредног стања Дом ученика наставио је са радом без присуства деце. Предузете су све мере заштите, од комплетне дезинфекције свих просторија и организовања простора на основу инструкција ресорног министарства, како би се поновни пријем деце извршио уз све мере опреза и под одређеним условима.

План рада васпитне службе прилагођен је новонасталој ситуацији, тако да прекида у васпитно-образовном раду са децом није било.

“Васпитачи су своје програме рада прилагодили актуелној ситуацији, условима изолације и учења на даљину. Контакт са ученицима је одржаван редовно, а велики број ученика се укључио у израду сајта, креативних презентација и видео едукација о важности превенције корона вируса. Да су ученици добро прихватили овакав начин рада говоре резултати спроведене анкете о задовољству ученика и родитеља васпитним радом током ванредног стања, где се више од 90 одсто испитаника изјаснило да је васпитна служба успешно спроводила све активности и да се одсуство непосредног рада није приметило”, закључује директорка Милојевић.

Место где се ваше дете осећа као код куће

ВУК НАГРАДИО ВУКОВЦЕ

У Основној школи „Вук Караџић“ организована је свечана додела Вукових награда, посебних диплома најуспешнијим ученицима који су завршили осми разред.

”Хвала вам на свему што сте до сада постигли, јер бити носилац Вукове дипломе значи да сте најбољи међу најбољима”, истакла је у поздравном говору Весна Вијоровић, директорка школе. Ове године Вукову диплому понело је 7 ученика, који су поред одличног успеха током осмогодишњег школовања постигли запажене резултате на многим такмичењима.

Ђак генерације и носилац Вукове дипломе Душан Ђурђевић рекао је да је ова промоција за њега велика част и да су сва досадашња признања подстицај за даљи рад. “Планирам да упишем Гимназију, а да након завршене средње школе студирам хемију која је један од мојих омиљених предмета”, открио нам је Душан.

Поред Вукове дипломе одличним ученицима за постигнут успех у основном образовању уручене су књиге и захвалнице.

НАЈУСПЕШНИЈА ГЕНЕРАЦИЈА У ИСТОРИЈИ МЕДИЦИНСКЕ ШКОЛЕ

Медицинска школа испратила је 60. генерацију матураната. Генерацију у којој је чак 17 носилаца Вукове дипломе, и која ће остати упамћена као најуспешнија од оснивања школе. Додељујући својим, сада већ бившим ученицима, дипломе и поклон комплете књига на свечаности приређеној у холу школе, директорка Зорица Маринковић истакла је да генерација 2019/20 неће остати упамћена само по одличним оценама.

Када се међу оваквим ученицима један додатно издвоји својим радом, залагањем, низом награда на републичким такмичењима и учешћем у бројним друштвеним, културним и хуманитарним активностима, тада наставничко веће нема никакву дилему да тај ученик заслужује да понесе титулу ђака генерације. Ове године је то Стефан Петровић – објавила је директорка Маринковић.

Она је новој генерацији медицинара пожелела пуно успеха у даљем школовању и раду.

УПИС НОВЕ ГЕНЕРАЦИЈУ БРУЦОША

За упис на један од четири смера Академије васпитачко-медицинских студија, одсек Ђуприја, у првом кругу пријавило се укупно 339 потенцијалних бруцоша. Након објаве привремене ранг листе 2. јула, а затим и коначне ранг листе са редоследом кандидата 6. јула, њих 176 постали су студенти Високе медицинске школе.

“Ове године бруцоше смо примили на студијске програме Струковни фармацеут, Струковни физиотерапеут, Струковна медицинска сестра-бабица и Струковни медицински радиолог. Од укупног броја 70 студената финансира се из буџета, док је 106 студената у статусу самофинансирајућих. Пријемни испит је протекао у потпуности регуларно, и са задовољством могу да кажем да се за све смерове пријавило знатно више кандидата у односу на број слободних места”, каже Биљана Илић, руководилац одсека у Ђуприји.

Током процеса полагања пријемног испита испоштоване су све препоруке и епидемиолошке мере заштите, па се тако у учионице могло ући само са маском. Кандидатима који је код себе нису имали маска је дата на улазу, а распоред седења у учионицама направљен је уз поштовање прописане физичке дистанце - наставља Биљана Илић.

“На тај начин спровели смо и јунски испитни рок, у коме су испити полагани у писаној форми. Студенти и професори били су на безбедној удаљености једни од других, а између испита остављано је довољно времена како би се све учионице, амфитеатар и ходници могли детаљно дезинфиковати.”

Интервју: др Јасмина Стојановић, интерниста ендокринолог у Општој болници Ћуприја

ДИЈАБЕТЕС И КОВИД-19

На Одељењу ендокринологије Опште болнице у Ћуприји током пандемије коронавируса није забележен већи број компликација дијабетеса, нити повећан број новооболелих пацијената са симптомима шећерне болести. Пацијенти са дијагностикованим дијабетесом су се понашали дисциплиновано и слушали препоруке лекара, тако да су на одељењу хоспитализовани само пацијенти са тежом клиничком сликом.

“Пацијенти који болују од дијабетеса веома су добро едуковани, и оно што је најважније, знају како да се понашају уколико дође до неке инфекције. У свако доба они су могли да се обрате свом изабраном лекару и да добију све неопходне смернице како да своју болест држе под контролом. Сва хитна стања хоспитализовали смо и пружали адекватну медицинску помоћ, уколико је за то било потребе”, каже др Јасмина Стојановић.

Особе које болују од дијабетеса подложније су различитим вирусним инфекцијама, те је вероватноћа да добију КОВИД-19 већа него код опште популације.

“За особе са дијабетесом и најмања инфекција може довести до хипергликемија, које, ако се на адекватан начин не коригују, могу довести до акутних компликација, пре свега до поремећаја гликорегулације. У тим стањима лучше се хормони који делују супротно инсулину па долази до хипергликемије. Пацијенти имају појачано жеђање, сушење уста, губитак апетита и осећај малаксалости. Код пацијената који болују од дијабетеса типа 1 у најгорем случају може доћи до дијабетичне кетоацидозе која захтева болничко лечење. У случајевима када се утврди и шећер у мокраћи обично се јавља и појачано мокрење, болесник све више пије воду, а кроз дуже време, уколико се ово стање не лечи, осећа слабост, малаксалост, губитак телесне масе уз појаву ацетона у мокраћи. Обично се са овим симптомима особа јавља лекару када се и дијагностикује шећерна болест.

Према последњим подацима у Србији од дијабетеса болује око 750 хиљада људи, од чега више од 95 одсто од овог броја су пацијенти који болују од дијабетеса типа 2. Цифра оних који се налазе у преддијабетесном стању није ништа мања, а према према неким студијама најмање половина пацијената са овом болешћу нема постављену дијагнозу обзиром да код њих болест још увек није ни препозната. Веома је важно на време препознати основне показатеље дијабетеса попут појачане жеђи, учесталог мокрења и губитка килаже, како би се на време реаговало, а болест каналисала у почетном стадијуму. Иако постоји низ фактора који утичу на развој дијабетеса типа 2 евидентно је да највећи утицај има неадекватни животни стил и понашање, и то најчешће неправилна исхрана. Иако је дијабетес хронична прогресивна болест, људи са дијабетесом могу да живе дуг и здрав живот уколико добро управљају дијабетесом. Ово укључује контролу не само нивоа глукозе у крви него и других фактора ризика, као што су висок крвни притисак и висок ниво холестерола у крви. РПГ

Препорука лекара током пандемије била је да се терапија користи без прекида с тим да је потребно чешће праћење нивоа шећера у крви, нивоа кетона у урину, избалансирана исхрана и физичких активности у складу са могућностима. Која би била конкретна препорука за пацијенте који болују од дијабетеса?

Најбитнију ствар представља често мерење гликемије. Када се ради о пацијентима који су на оралној терапији препорука је да се ниво гликемије мери ујутру и увече и да уколико осете промене могу да повећају дозу хипогликемика, по потреби на свака 3 до 4 сата како би се свака промена испратила и предузела одговарајућа мера. Приликом мерења, уколико је гликемија висока, потребно је убризгавати корективне дозе инсулина за две јединице. Пацијенти који примају 4 дозе инсулина, 3 дневне након сваког оброка и једну ноћну, саветовани су да уколико приметите искакања дозе инсулина повећају за две или четири јединице. Поред мерења гликемија, битно је да пацијенти редовно мере кетоне у урину или крви како би се избегао висок ниво кетона. Уколико кетони дужи временски период буди високи услед високе гликемије која траје дуго, потребно је затражити лекарску помоћ.

IN MEMORIAM

Напустила нас је Милка Ижогин (1946-2020), ћупријска песникиња, председница Књижевног клуба “Душан Матић” и чланица Удружења књижевника Србије. Свој живот посветила је поезији. Написала је четири књиге песама. Добитница је многобројних књижевних награда. Милка Ижогин сахрањена је у Ћуприји.

Заразне болести у нашем крају кроз векове

ОД КОЛЕРЕ ДО КОРОНЕ**Ђуприја два пута била карантин**

Становништво у Србији нису десетковали само ратови које је земља водила за слободу против разних завојевача. То су чиниле и многе заразне болести, нарочито колера, тифус и грип. Требало се борити и против ових пошаста.

Због појаве колере 1831. године у Влашкој, Бугарској и Турској, кнез Милош Обрановић је наредио да се подигну карантини на граничним прелазима, и то у Поречу код Доњег Милановца, Голупцу и Београду. Како је граница према Турској тада била између Ђуприје и Параћина, у пољу “Змич”, на “Мангуп ђуприји” куда је пролазио и Цариградски друм, кнез Милош је наредио Милосаву Здравковићу Ресавцу, старешини Ресавске нахије, да се у Ђуприји подигне “контумац”, односно карантин. Карантин је био смештен у три зграде са 15 соба, поред реке Раванице, у делу града некада и данас познатом под називом “Недељкова воденица”. Около њега била је ограда од прућа. Карантин је трајао пет дана, а радио је две године. Након присаједињења још шест округа Србији ово привремено уточиште за све путнике намернике пресељено је 1833. године у Алексинац.

За време Првог балканског рата Србију је поново захватила колера. Од 19. јула до 11. новембра 1913. године од ове заразне болести оболело је 4 720 лица. Од тог броја 1 930 је умрло. У Моравском округу од колере је умрло 405 лица. Ђуприја је опет била карантин. Он се налазио у “Лудом пољу”, иза садашње болнице.

Када је почео Први светски рат у Ђуприји је за смештај и лечење рањених и болесних војника формирана војна болница. Она се налазила у згради школе “Ђура Јакшић” и кафанама “Синђелић”, “Булевар” и “Ресава”. Од 1. августа до 30. децембра 1915. године у њој су умрла 522 војника и заробљеника. Услед појаве пегавог тифуса, у фебруару и марту 1915. године преминуо је 131 цивил: у Батинцу 28, у Сењу 25, у Исакову 15, у Ђуприји 14, у Крушару 12, у Влашкој 10, у Вирину 10, у Супској 8 и у Драммировцу и Иванковцу по 2 цивила. Од других заразних болести и тифуса живот је изгубило преко 190 избеглица. Болест је највише погодила старије особе и децу. Укупно је преминуло 325 лица.

Након ослобођења у Првом светском рату, у Ђуприји је 7. новембра 1918. године формирана прва војна болница у којој је радио један грчки лекар са још 12 болничара. Међу војницима је владала епидемија грипа који су донели са Крфа, где је избила у мају 1918. године. Болест се проширила и међу становништвом, да би врхунац достигла у јануару 1920. године.

Текст: Вељко Влаховић

Литература: “Ђуприја”, др сци. мед. Богомир Митић (Здравствени центар у Ђуприји, 2005.

“Зборник Научног друштва за изучавање здравствене културе Југославије”, 1971.

In memoriam**БРАТИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ – БРАЦА (1956-2020)**

Као члан Атлетског клуба “Морава” био је такмичар на средњим стазама. На бројним кросевима, уличним тркама и међународним штафетним тркама био је незаменљив члан Атлетског клуба “Ђуприја” (2002). Бавио се и тренерским радом. Стојановићев најпознатији пулен је Иван Јовановић, који је најзначајније резултате остваривао у јуниорској конкуренцији. Нажалост, Брацу Стојановића је дуга и тешка болест одвојила од атлетике. Преминуо је 22. маја.

ЈОВАН МИНИЋ – ЈОВА (1944-2020)

Као спортски радник био је ангажован у Рукометном клубу “Раднички” и судијској организацији Општинског рукометног савеза. У клубу је био активан члан управе и радио је на организацији бројних рукометних турнира и утакмица. У Општинском рукометном савезу био је на свим функцијама, од члана до секретара и председника. Ипак, најактивнији је био у судијској организацији. Као рукометни судија делио је правду на теренима бројних рукометних лига Србије, у свим категоријама такмичења и обе конкуренције. Његов син Ненад био је рукометни голман и члан репрезентације Србије за кадете. Јован Минић преминуо је 22. маја.

ИВАН ГВОЗДЕНОВИЋ – ЧАРЛИ (1954-2020)

Гвозденовић је Факултет за физичко васпитање завршио у Београду. До сталног радног односа морао је да чека више година. Радио је у атлетици, гимнастици и кошарци. Марта 1987. године у Хали спортова “Ада” заснива стални радни однос као стручни сарадник за спорт и рекреацију. Најзаслужнији је за обнављање рада Кошаркашког клуба “Морава”. Из те генерације кошаркаша поникао је и Илија Белошевић, најпознатији кошаркашки судија у земљи и свету.

Иван Гвозденовић – Чарли 1990. године бива изабран за секретара Општинске организације за физичку културу. На овој функцији остаје кратко јер убрзо одлази за Швајцарску, где је радио на пословима ван струке. Касније, са признавањем професорске дипломе враћа се спорту, тачније кошарци у месту Нојшател, где је радио као тренер. Био је помоћни тренер Славену Римцу.

Иван Гвозденовић – Чарли преминуо је 1. јуна. Сахрањен је у Швајцарској.

Текст: проф. Милан Маја Џелатовић

Za Uroševe prve korake

 Upiši **666** i posalji SMS na **3030**
Cena poruke je 200 rsd (PDV se ne naplaćuje)

 Upiši **human666** i posalji SMS na **455**
Cena poruke je 20 CHF

**HUMANITARNA FONDACIJA
BUDI HUMAN** - Aleksandar Šapić
jednaka šansa za sve

UPLATI NA RAČUNE:

DINARSKI: 160-547450-33

DEVIZNI EUR: 00-540-0002919.2

IBAN: RS35160005400002919215

SWIFT/BIC: DBDBRSBG

Урош је рођен у двадесет и петој недељи са 1100 грама. Услед последица на превременом порођају, крварења III степена у мозгу, добијене инфекције, проширивања комора... Због Хидроцефалуса, у трећем месецу живота уграђен му је ВП шант, више пута је рађена ревизија.

Урош се лечи у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију и у Бањи Ковиљачи, али му то није довољно. Његови родитељи нису у могућности да обезбеде новчана средства која би помогла даљи ток лечења у другим центрима и установама.

Такође, у Словачкој и Аустрији постоји ребихалитациони центар који би могао да помогне Урошу да направи прве кораке.

Осим тога, Урошу су неопходна средства за рад са терапеутом, операција фибротомије, корективне вежбе, као и средства за дефектолога и логопеда.

За Урошеве прве кораке! Будимо хумани!

Помозимо Урошу!

Слањем СМС поруке: Упишимо 666 и пошаљимо СМС на 3030

Слањем СМС поруке из Швајцарске: Упишимо хуман666 и пошаљимо СМС на 455

Уплатом на динарски рачун: 160-547450-33

Уплатом на девизни рачун: 00-540-0002919.2

IBAN: RS35160005400002919215

SWIFT/BIC: DBDBRSBG

Za Nevenu!

Naša podrška je Nevenina šansa za život

 Upiši **835** i posalji SMS na **3030**
Cena poruke je 200 rsd (PDV se ne naplaćuje)

 Upiši **human835** i posalji SMS na **455**
Cena poruke je 20 CHF

UPLATI NA RAČUNE:

DINARSKI: 160-6000000070071-35

DEVIZNI EUR: 160600000007013731

IBAN: RS35160600000007013731

SWIFT/BIC: DBDBRSBG

**HUMANITARNA FONDACIJA
BUDI HUMAN** - Aleksandar Šapić
jednaka šansa za sve

ОВАЈ МЕДИЈСКИ ПРОЈЕКАТ ЈЕ СУФИНАНСИРАН СРЕДСТВИМА ОПШТИНЕ ЋУПРИЈА. СТАВОВИ ИЗНЕТИ У ПОДРЖАНОМ МЕДИЈСКОМ ПРОЈЕКТУ НЕОПХОДНО НЕ ИЗРАЖАВАЈУ СТАВОВЕ ОРГАНА КОЈИ ЈЕ ДОДЕЛИО СРЕДСТВА